

Nieuwsbrief 2

Beste leden en belangstellenden van Protestantse
Gemeente Terpoarte,

In de vorige nieuwsbrief schreef ik nog hoopvol dat we de diensten rond Pasen wel weer zouden kunnen vieren. Sinds maandag is die hoop de bodem ingeslagen. De (terechte) maatregelen van de regering betekenen nogal wat voor ons. Tot 1 juni zijn er, zo het nu lijkt, geen kerkdiensten. Ook de andere activiteiten, zoals de gemeenteavond, gaan niet door. Gelukkig hebben we email, WhatsApp en telefoon. Zo kunnen we met elkaar in verbinding blijven. We slaan ons er als Gemeente wel doorheen met elkaar. Erger is het voor mensen die hun baan verliezen of waarvan het bedrijf in moeilijkheden komt. En we hopen dat als we ziek worden het niet te ernstig zal zijn.

Vorige week bereikte ons het droeve bericht dat Janny Hoekstra, de vriendin van Douwe Gerbens, is overleden. Afgelopen maandag was de rouwplechtigheid. In verband met het coronavirus was het een kleine besloten bijeenkomst. Namens Terpoarte heb ik de bijeenkomst bijgewoond. Janny is op 18 juli 1948 in Harlingen geboren en op 17 maart 2020 in Leeuwarden overleden. Douwe heeft tijdens de dienst haar levensverhaal verteld. De overdenking kwam van ds. Tjitske Hiemstra. We wensen Douwe de steun van de Eeuwige om dit verlies te dragen. Jammer dat we er nu in de kerkdienst niet bij kunnen stilstaan.

De komende woensdagen luiden weer een kwartier lang 'de klokken van hoop'. Dit gebeurt in 572 plaatsen in Nederland. Zie: <https://www.klokkenvanhoop.nl/deelnemers/>. Blessum en Boksum doen mee. Helaas mag Deinum niet luiden i.v.m. werkzaamheden aan de toren.

Onze predikant, ds. Harrie Strubbe, schrijft nu elke dag een column op onze website, www.terpoarte.nl. Van harte aanbevolen, ook dit is een manier om met elkaar verbonden te blijven.

Ondanks alles gaat de natuur buiten zijn gang. Het voorjaar komt eraan. De Stinsenplanten op het kerkhof in Boksum bloeien uitbundig.

Het is de bedoeling dat we voorlopig elke week op deze wijze een nieuwsbrief verspreiden via de ons bekende emailadressen. Gemeentelieden zonder emailadres krijgen de brief op papier.

Ook via onze website, www.terpoarte.nl houden we u op de hoogte.

Met hartelijke groet,
Kees Iepema,
Voorzitter kerkenraad.

Kommende snein, 29 maart om 10.00 oere, wurdt der wer in tsjerketsjinst útstjoerd op Omrop Fryslân tillefyzje fanút Frentsjer. Foargonger: ds. Wim Beekman

Overdenking

Doe mij recht

Aanstaande zondag, de 5e in de veertigdagentijd, is de eerste van de twee Passiezondagen. In het jargon van het kerkelijk jaar heet deze zondag 'Judica', 'doe mij recht', naar de psalm van de zondag, de 43e.

Nu is er iets met die psalm. Het heeft er alle schijn van dat ie ooit samen met Psalm 42 één lied heeft gevormd: refreinen en woordelijk dezelfde zinnen kom je in beide tegen. Waarom er dan ooit een scheiding heeft plaatsgevonden, blijft een vraag. Misschien moet je zeggen dat Psalm 42 een situatieschets is vanuit de dichter, terwijl psalm 43 vooral een gebed is vanuit die situatie.

Wat is dan die situatie? Het gemis van de gemeenschap. Het samen zijn in de liturgie. En dat geeft dat oude lied opeens een hoogst actuele lading. Want, simpel gezegd, meezingen voor de tv (we probeerden het dapper de afgelopen zondagen voor Omrop Fryslân) het valt niet mee. Het roept de vraag op: kan een mens wel in zijn eentje geloven of hebben veel mensen de gemeenschap nodig om daarin gevoed te worden. Zoals Sytze de Vries het ergens zegt: voor velen is zonder de eredienst van de gemeente het eigen gebed schraal, zo het al niet ontbreekt. De dichter van de psalm mist dat gezamenlijk opgaan, de lofzang gaande houden, in elk geval zeer. En velen zullen

zich in hem herkennen in deze barre tijden waarin je nu juist wel bij elkaar wil zijn en misschien wel even letterlijk wil vasthouden. En met de dichter vraag je je af: hoe moet je dat volhouden.

Maar soms is het niet anders, zoals nu. En dan zoek je naar vormen om dat gemis een beetje te verzachten. De dichter probeert zichzelf in die barre tijden moed in te spreken. In het vervolg van het lied, psalm 43 dus, legt hij zijn situatie voor aan God. En dat in een soort koppig vertrouwen: hij gaat in het zwart, het gaat door het pikkedonker, maar er is licht, licht dat hem bij God brengt, bij het heiligdom en dus bij de gemeenschap. Er is een doorkomen aan!

Deze psalm zingen is – voor wie leven in het donker van deze tijden – je overgeven aan een stuwing om moed te vatten en de weg van de hoop te gaan.

Daarmee ga je in het spoor van de Messias. Want toen de oude kerk deze psalm verbond aan deze zondag, deed ze dat omdat ze dit lied als een gebed van de Messias zelf verstond, die in zijn verlangen om zo dicht mogelijk bij de Vader te zijn, kopje onder werd geduwd door rechters die het met het recht niet zo nauw namen. Dan rest alleen God nog als vesting en toevlucht: doe mij recht!

Ds. Harrie Strubbe